

ליז'אל כישפוזת היחזאל לגוני משפטה גאנז
ליער משפטה היער לשעלם משפטה העלמי אלה
משפטה נפתלי למשפט ופרקדריהם חמשה וארבעים
אלף וארבע מאות אלה פקודי בני ישראל שעש מאות
אלף ואלף שבע מאות ושלשים

ויבר יהוה אל משה לאמר לאלה תזכה הארץ
בזכלה במספר שמות לרבות הרבה נזולתו ולכיעוט
הכיעוט נזולתו איש רב פקדיו יתן נזולתו ארבעתל
יזליך את הארץ לשמות מיטות אבתם נזולו על פי
הגורל תזכה נזולתו בין רב לכיעוט ואלה
פקודי הלו כמשפטם לאירוען משפטת הגרשין
לקחת משפטה הכתה למורדי משפטת המרי אלה
משפטה לוי משפטה הכלבי משפטה הזרני משפט
המיהלי משפטה המושי משפטה הקרחי וקדחת
הולך את עמרם ושם אשית עמרם יוכבר בת לוי אשר
ילדה אתה ללו במצרים ותולד לעמרם את אהרן
ואת משה ואת מרים אחותם ויולד לאהרן את נדב
ואת אביהו את אלעזר ואת איתמר יימת נדב ואביהו
בהקריבם אש זורה לפניו יהוה וייהו פקדיהם שלשה
ועשרים אלף כל זכר מבן חדש ומילאה כי לא
הgapdro בתור בני ישראל אל כי לא נתן להם נזולדה
בתור בני ישראל אלה פקודי משה ואלעזר הכהן
אשר פקדו את בני ישראל בערבת מוואב על ירדן
ירחו ובאה לא היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן
אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני אמר יהוה
להם מות ימתו במדבר ולא נזהר מהבאיש כי אם
כלב בן יפנעה וייהו ישע בן נון ותקרבנה

בנות צלפחד בן יזפר בן אלעד בן מכיר בן משה
למשפטה מגשיה בן יוסף ואלה שמות בנתוי מחלוקת
נעיה וחאלה ומלכה ותרצה ותערצת לפניו משה ולפניהם
אלעזר הכהן ולפניהם הנשיאם וכל העדרה פתח האל
מועד לאמר אבינו מיה במדבר והוא לא היה בתור
העדרה הנודדים על יהוה בעדרה קרח כי בזעאימת
ובנים לא היו לו למות ארע שם אבינו מיהו משפטו
כי אין לו בן תנאה לנו אוזזה בתור אווי אבינו ויקרב
משה את משפטך לפניו יהוה
ויאמר יהוה אל משה לאמר כן בנות צלפחד דברת

נתן לך להם אוזלת נזלה בתרור אוזי אביד...
והעbara את נחלה אביה לך ואלבני ישראאל תרבר
לאמיר איש כי ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו
לבתו ואמ אין לובת נחתם את נחלתו לאוזיו אם אין
לו אוזיב ונתתם את נחלתו לאוזי אבוי ואם אין
אוזים לאבוי ונתתם את נחלתו לשארוחהقرب אליו
מושפחתו יורש אתה והיתה לבני ישראאל לאותה

משפט כאשר צוה יהוה אתה משה

ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים הגד
וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראאל וראה את
אתה ונאספה אל עמיך אם אתה כאשר נאסף אהרן
אותיר כאשר מרים פי במדבר עז בメリבת העדה
להקדישני במים לעיניהם גם מי מיריבת קרש
מדבר עז ידבר משה אל

יהוה לאמר יפקד יהוה אלהי הרווחת לכל בשער
איש על העדה אשר יצא לפניהם ואשר יבא
לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהייד
עדת יהוה כצאן אשר אין להם רעה ויאמר יהוה
אל משה קוץ לזר את יהושע בן נון איש אשר רווח
בו וסמכת את יזר עליון והעמדה אותו לפני אלעזר
הכהן ולפני כל העדה וצויתה אותו לעיניהם ונתתה
מהודר עליון למשען יעמינו כל עדת בני ישראל
ולפני אלעזר הכהן יעמוד ושאל לו במשפט האורים
לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבוא הויא וכל בני
ישראל אליו וכל העדה ויעש משה כאשר צוית
יהוה אותו ויקוץ את יהושע ויעמוד והוא לפני אלעזר
הכהן ולפני כל העדה ויספר את ידיו עליון ויצויהו
כאשר דבר יהוה ביד משה

ויבר יהוה אל משה לאמר עז את בני ישראאל
יאמרת אלהם את קרבני לדמי לאשי ריזן ניזוז
תשמרו להקריב לי במועדו אמרת להם זה האשה
אשר תקריבו להיות כבשים בני שגה תמימים שנים
ליום עלה תמיד את הכבש אוזר העשה בבר
ויבר רבינו הינו הנזיר בדור הרביעי

בשבתו ע
ובראי
בקר שני
המיכים
לכפר האין
לאיל הא
לככש הא
חצוי היה
ההין לכ
ישעיר ע
יעשה ונ
יום לוד
חג שבעת
מלאת
לייה פר
בנצי שזה
בש=zן ע
תעשה ע
הככש
עלת הב
כלה ת
מיוזן ל
השביעי
לאת עלי
בהקריב
קדש יה
והקרבה
ענים א
סלת בל
שנוי עשי
האחד כ
עליכם כ
יהיו לככ